

פרשת השבוע, ופעמיים למד בזמנים אחרים. והתיקונים למד פעמיים בשנה, פעם אחת מהם למד בעיון^(ב).

זו. היה מזהיר מאוד שלא יאמרו תיקוני זהר בלי מבילה במקוה^(בא).

זו. פעם אמר, "א דרשה פון די קדושה האב איך געהערט פונעם שם שלמה"^(בב).

יז. בנו הרה"ק מדעמעטשער זי"ע בתחלה כשנתקבל לרב ואב"ד בעירו, היה משמיע את דרשותיו במשך שלש שעות שלמות בפלפול ואגדה ודברי מוסר בבקיות נפלא, לאחר מכן בקשוהו אנשי העיר שיקצר באמרותיו, אז התקצרו דרשותיו למשך שתי שעות, חזרו וביקשו שיקצר עוד, והתחיל לדרוש במשך שעה^(בג).

יח. הרה"ק מדעמעטשער זי"ע היה רגיל לבאר את ענין לימוד התורה, שאיננה כשאר חכמות להבדיל, כי להבדיל בכל החכמות שבעולם, כל מה שלומד יותר, מוסיף הוא להתנשאות ולהתנאות, שכן נתמלא יותר חכמה ומדע, לא כן בלימוד התורה הקדושה, אם האדם עוסק בה בכוונה הראויה, אזי כל מה שלומד יותר, זוכה להגיע יותר למדת "אין", וכך היה רגיל לומר בלשונו הק', "די תורה איז נישט קיין קענטעניס"^(כד).

יט. הרה"ק מדעמעטשער זי"ע אמר על אותם שתרגמו את ספרי הקודש ללשון אונגארן, בזה הלשון, "די וואס האבן דאס געטון וועלן קיינמאל פון גיהנם נישט ארויסגיין"^(כה) ואמר שכזה שמתרגמים דברי תורה ללשון העמים, מכניסים

כב. עבודת עבודה (שיחות קודש ח"ב). שהיה רגיל להתעטף בטליתו עד הטבור, ודרש לפני הציבור משך שתי שעות, ורבינו התכוון לומר שממנו למד אופן ודרך, כיצד אפשר לדרוש לפני הציבור, ובכל זאת תהא הדרשה באה מצד הקדושה, דהיינו שלא לכון בה לשם כבוד והתנשאות ח"ו.

כג. עבודת עבודה (שיחות קודש ח"א). ואמר שיותר מזה אי אפשר לו לקצר. וסיפר הרה"ח ר' יצחק דייטש שליט"א, שפעם שבת רבינו בעיר קליינווארדיין, ואז כיבדו לבנו הרה"ק מדעמעטשער זי"ע שיאמר דרשה ודרש בסתרי תורה עמוק מאוד, ועשה רושם כביר על הנאספים בשמעם ובראותם את יד עוצם גדלו גם במקצוע הזה.

כד. עבודת עבודה (שיחות קודש ח"א).

כה. עי' באריכות באגרות סופרים סי' ס"ט,

רבינו מהרא"צ מקאמארנא זי"ע כתב, "יום א' פרשת קרח וכו' הנחתי לי לישן וראיתי לאאמור' זצללה"ה וכו' ואח"כ אמר לי תלמוד זהר בכל השנה עד שתגמור כל הזהר וכו' בכל שנה כל הזהר". עיי"ש.

כ. מפי כ"ק הרה"צ מוהרח"ש מחוסט זצ"ל, עבודת עבודה (שיחות קודש ח"א).

כא. מפי כ"ק הרה"צ מוהרח"ש מחוסט זצ"ל. כתב בקצה המטה בהשמטות, דהמקומות שאין נוהגין לומר תיקונים ואומרים שאין ראויים לכך ויראים נפשותם כי יזיק להם, הני גברא דחשו להכי לשיטתייהו אזלי שאינם רגילים לטבול במקוה משנה לשנה וכיו"ב, וא"כ בנפשם דברו דודאי אם ילמד סתרי תורה בטומאת הגוף יוכל להזיק להם וכהובא בספה"ק מאור ושמע פרשת אמור שיוכל ח"ו לבא לידי כפירה אם לומד בלי טהרת מקוה וכו'.

את כח התורה אל תחת ידי הקליפה השולמת בלשון ההוא, ומחללים ומבזים את הקודש (כ').

פרק י"א

סדר מנחה וערבית וקידוש לבנה

- א. כמה מינוטין לפני זמן תפילת מנחה נכנס לביהמ"ד, התיישב על מקומו ולמד שם זמן מה תוך כדי שהוא מעלה עשן במקטרתו (א).
- ב. ובהגיע זמן התפילה הרים את קולו באמירת 'וידבר ד' אל משה לאמר'. והתפלל מנחה ואחר כך ערבית (ב).
- ג. בימות הקיץ נהג להתפלל תפילת מנחה ומעריב בחצר הביהמ"ד, שהיה על הר המוקפת באילנות גבוהים (ג).
- ד. בין תפלת מנחה למעריב, היה דרכו לשבת במקומו בדביקות עילאה (ד).
- ה. התפלל תפלת מעריב כשנעשה לילה לפי האופק. ובדרך כלל היה רגיל לשלוח איש החוצה לראות אם כבר נראים הכוכבים, ואז התפללו מעריב (ה).

קול יוצאת מהר חורב, ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, שמבזים את התורה הק' לערב אותה בכח הרע והקליפה רח"ל. ובימינו ראינו, שעמדו אנשים קטני הדעת, ותירגמו את ספר הזוהר הק' ללשון העמים, אוי ואבוי לחרפה כזו, הלא בספר הזוהר הקדוש טמירין וגניזין סודות ורזין עילאין בכל אות ואות, ואת האותיות הקדושות הללו הרהיבו בנפשם לתרגם ללשונות עמים, מה נאמר ומה נדבר."

א. עבודת עבודה (שיחות קודש ח"א).

ב. עבודת עבודה (שיחות קודש ח"א).

ג. עבודת עבודה (שיחות קודש ח"א). וכאשר שאלוהו פעם על פשר נוהגו להתפלל בשדה, השיב על כך, "אויב האט עטץ עפעס א קשיא, גלייבט מיר אז אזוי האב איך געזען ביי מיינע רביס!!"

ד. מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

ה. מפי כ"ק הרה"צ מוהרח"ש מחוסט זצ"ל.

ובש"ת ערוגת הבשם או"ח סי' רי"ג. וכדאי להעתיק מדברי הגה"ק בעל חתם סופר זי"ע (תורת משה נשא) וז"ל, "אם ידרוש הדורש בלשון וילביש דברי התורה במלבוש שק ואפר אפילו יהיו דברים טובים ונאמרים לשם שמים, מ"מ התורה שהוא חגורה שק אינה נכנסת בלב השומעים". ע"כ. ועיין עוד באריכות בספר שר"ת רב פעלים ח"ב סי' נ"ו.

ט. עבודת עבודה (שיחות קודש ח"א, ובפתגמי קודש). ובעבר"ע דב"ק ח"ב עמ' ק"נ כתב להסביר באריכות וז"ל, "להבין עד כמה עיקלו דרכם, אלו אשר תירגמו את דברי התורה הק', מאמרי חז"ל וספרים הקדושים, ללשונות העמים, כי בכל לשון מלשונות העמים, שורה כח הקליפה שבאותה אומה, שהיא כח החכמה דקליפה, והמתרגמים הללו עירבו טוב ברע, שפירשו את התורה הקדושה דנפקת מחכמה עילאה, בלשון החכמה דקליפה, הלא אין לך עלבון התורה גדול מזה, ועל חטא כזה וכיוצא בזה, אמרו חז"ל (אבות פ"ז מ"ב) בכל יום ויום בת